

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 82. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700593222000.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Jeg gik. Det generte mig, at jeg havde hørt Fremmede tale paa deres Maade, verdslig, halvfrivolt, med Ligegyldighed selv i deres Interesse, om en Begivenhed, der angik *Astrid* saa nær. Jeg vilde dog hellere, for at mit eget Billede af hende skulde vedblive at være skjønt, antage, at Staldetaten havde Uret, og at hun af Kjærlighed havde valgt sig en Husbond. Naar jeg nu erindrede det usædvanlige, velsignede, ømme, næsten vemodige Udtryk, der saa besynderlig havde været blandet ind i hendes lykkelige, friske Smil, saa forstod jeg vel, at hun med særegen Hengivelse kunde bringe sig selv som Offer; men jeg begreb ikke, hvorledes Tilværelsen havde nænnet at benytte denne Evne og dens Udtryk, der kun burde bruges som Skjønhed, til at udføre en Pleiemoders reale, huslige Nyttessgjerning.